

[Kirsten Lee]

Socialdemokratiet svigter 60 års tradition, og at Socialdemokratiet ikke kan få taget sig sammen til at medvirke til at løse de langsigtede problemer, som vi har i dette samfund, og som alle ligger under. Desværre. Det er nemlig ikke bare Det Radikale Venstres problem. Det er vores alle sammens problem.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

I sit sidste indlæg påstod hr. Lykketoft, at nu skete der en udhuling af vort ligningssystem. Hvad er det i grunden, der blev vedtaget? Det er faktisk den aftale, som hr. Thorkild Simonsen har indgået med regeringen efter et langt og grundigt forarbejde.

Er det sådan, at hr. Lykketofts partifælle aktivt arbejder for at udhule vort ligningssystem? Hvis hr. Lykketoft mener det, synes jeg nok, at hr. Lykketoft burde levere dokumentation for en så kraftig kritik af den socialdemokratiske formand for Kommunernes Landsforening.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det, der kalder mig op, er fru Kirsten Lees bemærkninger om, at vi i Socialdemokratiet – og jeg forstod, at det var med speciel adresse til mig – skulle have noget ønske om at knægte ytringsfriheden. Det var åbenbart udsprunget af debatten i går om den statsbevilling, man har givet til Landsbevægelsen Respekt for Menneskeliv, som vi alle ved har som formål, at der nedlægges forbud mod fri abort her i landet.

Når jeg gav udtryk for de holdninger i går til at yde statsstøtte til den pågældende organisation, hænger det naturligvis sammen med, at vi mener, at en organisation med det formål og det sigte ikke er velegnet til at yde vejledning netop til de typisk unge kvinder og familier, der står i en vanskelig abortsituation.

Da det nu også er blevet et spørgsmål om ytringsfrihed, vil jeg spørge fru Kirsten Lee, om konsekvensen af det standpunkt, fru Kirsten Lee her har taget, er, at et forslag f.eks. fra Fremskridtspartiet om at yde støtte til Den Danske Forening eller lignende organisationer også kan vinde fru Kirsten Lees støtte med henvisning til, at der bør være ytringsfrihed for ethvert standpunkt her i landet.

Det vil jeg have fru Kirsten Lees præcise svar på.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Så bliver der tre korte bemærkninger, inden fru Mimi Jakobsen får ordet. Først til fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er debatten om trafik og miljø, som jeg har lyst til at blande mig i. Jeg synes ikke, der kan være nogen tvivl om, at det stort set har været en ynke at følge Det Radikale Venstres forslag på at få dette her til at ligne noget, der hænger sammen.

Det er for jammerligt. Man kan næsten bedre være bekendt at sige sådan, som man har gjort i de andre situationer: Det her er noget bras. Vi har indrømmet det, hvad siger I så mere?

Det er en dårlig sag, men jeg vil alligevel godt komme Det Radikale Venstre lidt til undsætning, for problemet er, at de ikke får den støtte, de kunne have fået fra Socialdemokraterne. Socialdemokraterne klager med megen ret over, at alle forligene braser sammen. Socialdemokraterne har alle gode kort på hånden til at sætte noget modkraft ind og forlange nogle af disse forlig genforhandlet.

Jeg kan ikke overskue, om de ville få noget ud af det på skatteforligsområdet. Jeg kan ikke overskue, om de ville få noget ud af det på de andre områder. Jeg ved et sted, hvor de kan få noget ud af det, hvis de turde gøre det. Det var selvfølgelig på trafikområdet, for hele denne aftale hænger sammen med Storebæltsaftalen, og den er brudt i alle ender og kanter, og Socialdemokraterne ved det. Socialdemokraterne har været oppe på denne talerstol og sagt det om og om igen. Vi har set hele regeringen sidde og smile og se tilfredse ud, for de ved, at det er et papsværd, for Socialdemokraterne foretager sig ikke noget. På den måde kan disse svæklinger i Det Radikale Venstre ingenting gøre. De skal have støtte og stives af hele vejen igennem. De foretager sig intet, hvis ikke der er hjælp til dem.

De har lovet mange gange i denne sal at sige: Jamen hvis der kommer genforhandlinger om dette forlig, er De Radikale inde på den bane. Her synes jeg vi skal tage dem på ordet. Men de får ikke hjælpen, fordi Socialdemokraterne ikke – de steder, hvor de har mulighed for det – begynder at sætte lidt magt bag ved ordene. Det kunne sagtens lade sig gøre.